Lásky žen - Rottrová, Marie

Lásky žen,
lásky žen
schoulené jsou ve mně,
já jsem strom.

Jabloní se stávám,
jdou mě děti rvát,
vlídný sadař spí,
čím tě mám rozesmát.

Vím, že prázdno čtyř stěn
dechem mým, že prosvětlá
lásky žen, lásky žen, lásky žen.

Lásky žen,
hmm, lásky žen
bloudí tímto světem,
na všech nádražích jsou snad.

Já si říkám,
jsem trávou měkkou,
ta zmírní bolest i pád.

Třísko z lípy, jehlo s nití,
chci lampou být,
hořím, cítím
plamenem zrozené
jen z lásky žen, lásky žen, lásky žen.

Lásky žen, lásky žen,
lásky žen, hmm,